

Dissertatio inauguralis chirurgico medica de usu opii chirurgico ... / [Peter Hermann Buhr].

Contributors

Buhr, Peter Hermann, 1755-
Universität Göttingen.

Publication/Creation

Gottingae : Litteris Joannis Henrici Schulzii, [1780]

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/cqspuseq>

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

116
DISSERTATIO
IN AVGVRALIS CHIRVRGICO MEDICA
DE
VSV OPII CHIRVRGICO

QVAM
CONSENTIENTE
ILLVSTRI MEDICORVM ORDINE
PRO
SVMMIS IN MEDICINA HONORIBVS OBTINENDIS
IN
ACADEMIA GEORGIA AVGVSTA

D. XVI. FEBR. A. MDCCCLXXX.

PVBLICE DEFENDET
PETRVS HERMANNVS BVHR
HADELENSIS.

GOTTINGAE,
LITTERIS IOANNIS HENRICI SCHVLZII
ACAD. TYPOGR.

91484

ASYDOPHCHRURGIA

CATI

CONSTITUTIO

EDUCATIONAL MEDICAL ORDINANCE

10

27 MARCH IN MEDICINA HONORIBUS OBTINENDIS

11

ACADEMIA GLOBO-VAGINALIS

DR ZUERLEIN V. MCCORMICK

44 BOSTON MASSACHUSETTS

BY BENJAMIN BAKER

BOSTON

PRINTED FOR

— 3 — THE LIBRARY OF HENRY C. BROWN

1870.

§. 1.

Inter efficaciora medicamenta, qvorum vires sedulo per-
scrutari medicum oportet, et qvorum usus cautus et
tempestivus egregie variis in morbis proficit, abusus vero
perniciem insignem adfert, opium in primis eminet, cuius
vires iam accuratius exponere, constitui. Est autem
opium materia resinoſo gummosa, coloris rubicundo bruni,
odoris viroſi fortis, faporis primum nauseofi et amari,
paullo post acris, calidiqve, quo caloris sensu lingua, pa-
latum, et labia ultra quindecim minuta temporis prima
adſciuntur, et ipſae nares ita irritantur, vt in sternuta-
tionem propensiō oriatur. (v. Ill. MVRAY apparatus
medicaminum Vol. II. p. 219.) Vires, quas in corpus hu-
manum exferit opium, variae sunt, pro varia dosi, varia-
que morbi, in quo exhibetur, natura; excitat enim sub-
inde, et vires cordis et neruorum leniter auget; subinde
autem, sensus obtundit, solidorumque motus enormes pa-

A

cat,

cat, coercet. Egregiam quoque vim antisepticam opio inesse ill. PRINGLE (*Beobachtungen über die Krankheiten der Armee, im Anhange, p. 430.*) docuit. Quod autem de aliis quibuscumque remediis valet, de opio quoque dici potest; scilicet quantum plurimis in morbis salutis illud adfert, tantum quoque subinde noxae et periculi creat, illis vero praecipue in casibus, vbi vel plethora adest, vel impuritas primarum viarum.

§. 2.

Haec de opio generatim dicta sint, iam speciatim de variis morbis chirurgicis, vbi usum illius quam maxime proficuum esse, experientia docet. Primo autem egregie conuenit in vulneribus quibuscumque recentibus, vbi dolor et irritationem in vulnere mitigando, animum aegroti perturbatum tranquillum reddendo, humorum solidorumque motus enormes egregie coercet "febrisque vehementiam potenter minuit. Cae vero, ne hoc in casu paruas nimis illius doses exhibeas, quae turbas solidorum fluidorumque vix coercent, sed potius vi quasi excitante cardiaca augent. Id quoque in primis opium solidorum fluidorumque agitationem inflammatoriam febrilem sedando, hic praestat, vt ad coercendam inflammationem opus raro habeat Chirurgus repetitis venae sectionibus, quibus aegrotus adeo saepe exauritur, vt suppurationi subsequenti perforandae impar sit. Haec autem omnia confirmat experientia Cel. BELL, (v. Treatise on the Theory and management of Ulcers, p. 45.) qui de usu opii in vulneribus recentioribus sanandis ita differit."

These

3.

"These different evacuations being premised the next Object of Consequence is, to procure ease and quietness to the Patient, which is often, in inflammatory Cases, of more real service, than any other Circumstance whatever. The most effectual Remedy for this Purpose is *Opium*, which, when pain and irritation are considerable, as in extensive Inflammations very frequently happens, should never be omitted. In large Wounds, especially after Amputations and other capital Operations, in punctures of all Kinds too, large dozes of Opium are allways attended with remarkable good Effects. In all such Cases however, opium, in order to have a proper Influence, should, as was observed, be administered in very *large dozes*, otherwise, it seems rather to have a contrary Effect; a Circumstance, which is perhaps the chief Reason, for opiates in general having been very unjustly condemned in every Case of inflammation." Consentit quoque Illustris Archiater Regius RICHTER, (*v. Chir. Bibl. B. I. St. 1. p. 118.*) qui opii usum in cura vulnerum recentiorum magnis laudibus extollit. Haec vero tantum de primis morbi diebus intelligi debent, nam si morbo iam adulto sitis urget, lingua alba, arida, aliis obstructa, pulsus durus, urina valde rubra est, opii usus tutus non amplius est, certe caute et cum iudicio instituendus est. Facile ceterum intelligitur, in eiusmodi casu opium, quicquid hic peragendum est, solum haud praestare, sed alia quoque remedia requiri, eo in primis respicere Chirurgum debere, ut quicquid irritat, vulnerique molestum est, tollatur, in primis vero sanguinis copiam, si nimia adest, venaesectione imminuat.

§. 3.

Haud minorem efficaciam in ulceribus sanandis, iis in primis, quae laxa, pallida, flaccida sunt, opium praestare, teste *Illustri RICHTER* (*Chir. Bibl. B. 5. St. 1. p. 117.*) experientia docet. Neque mirum est, princeps enim eiusmodi ulcerum causa laxitas, debilitas, torpor totius corporis est; opium autem parva et frequenti dosi exhibatum vires erigere, motumque humorum excitare paullo ante iam probavi. Neque in eiusmodi casu internus solummodo, sed et externus illius usus quam maxime proficuus est; egregie enim conductit, eiusmodi ulcera frequenter solutione opii humectari. Maximum quoque emolumentum adfert iis in ulceribus, quae acriter dolent, siue ab inflammatione, siue ab acrimonia effluentis saniei dolor oriatur.

§. 4.

Aduersus gangraenam illam, quae praeccipue ex debilitate oritur, et in digitis pedum ut plurimum primo appareat, recentiores quidam, et inter illos quidem praeccipue Celebris Angliae Chirurgus, POTT, (v. illius *Chirurgische Wahrnehmungen* p. 158.) usum opii quam maxime commendant. Oritur scilicet haec gangraenae species, si ex quacunque demum causa, vel ex senio, vel morbis, vel ingentibus diaetae erroribus adeo debilitantur vires cordis et arteriarum, ut propellendae humorum massae ad extremitates usque impares sint, unde humorum in partibus his a corde remotis motus languet, calorque et vita perit. Sequenti vero modo ut plurimum haec gangraena oritur. Primum plerumque macula appetet in digito ut pluri-

plurimum quodam pedis, rubra, quae sensim livida, nigraque euadit, lente proscriptit, tandemque totum pedem occupat. Lentum plerumque morbi incrementum est, adeo, ut subinde intra anni spatium vix ad pedem perueniat. Quodsi vero huc peruenit, febris plerumque oritur, atque tunc quidem celerius increscit morbus, exitiumque subito creat. Saepe ab initio statim dolor aegrum excruciat, in primis noctu, nec solum in loco affecto, sed non raro in toto pede. Immo factum aliquando est, ut antequam macula apparet, dolor totum membrum quam maxime adficeret. Neque tamen semper macula, sed subinde quoque vlcusculum primum morbi symptoma est, lividi pallidique coloris. Opulentos frequentius quam pauperes, frequentissime vero eos dirus hic morbus corripit, qui Bacchi Venerisque abusu vires vitae labefactarunt. Argui quoque non raro potest otium, vitaque sedentaria, rarius certe hoc morbo laborant, qui aere liberiori, vitaque exercitata fruuntur; egregie enim vires cordis motumque humorum excitat, stasesque in extremitatibus dissipat motus muscularis. Atque in hac quidem gangraenae specie opium egregie prodest, tantumque saepe efficit, quantum vix cortex peruvianus. Dari potest cum cortice peruviano, interim obseruauit Cel. POTT, idem praestitisse solum opium, quod cum china coniunctum praestat. Parva vero dosi exhiberi debet, cauendumque sedulo est, ne vim narcoticam exserat, qua quidem labefactat potius vires, quae erigi hic debent. Tertia quaque hora granulum unum Cel. POTT praebet, simul diaetam nutrientem aegro concedit, emollientesque fomentationes et cataplasma ad mitigandum dolorem parti affectae applicat. Nocent teste Cel. POTT, aromatica quaevis medicamenta externe

adhibita, in aliis gangraenæ speciebus adeo salubria, cum hic tensionem et dolorem augeant, morbumque in genere peiorem reddant. Eandem ob caussam scarificatio partis gangraenosae, quae aliis in casibus plurimum plerumque emolumenti adfert, damnum potius quam salutem hic parit, irritando partes dolentes, doloremque et febrem augendo. Ceterum facile intelligitur, non cuilibet gangraenæ huius indolis sananda par esse posse remedium, quod laudavi, cum caussa illius ita saepe comparata sit, ut necessario omnem medelam respuat. Locus e. g. medelæ non est, si caussa huius gangraenæ arteria ossea, qualem describit Ill. v. SWIETEN (Comment. p. 750.) et Cel. NAISCH (v. *Abhandlungen praktischen und chirurgischen Inhalts aus den phil. Transactionen der Jahre 1719. bis 1744. Theil 2.*) vel tumor Scirrhosus aut cysticus (qualem observavit MORGAGNI de sedib. et causis morborum epist. 54. sect. 23.) arteriam aut venam comprimens, est.

§. 5.

Mentio quoque in primis facienda est egregiae efficacie, quam ad profligandum dirissimum malum, tetanum scilicet, spasmumque maxillæ ex vulnere natum, opium exserit. Caussa huius morbi frequens est vulnus, in primis partis tendinosae et aponeuroticae, e. g. digiti cuiusdam manus vel pedis. Mirum sine dubio videri potest, vulnera partium, quae omni sensu carere dicuntur, tam ingentia mala creare, nervosque totius corporis adeo afficer; varia tamen hic occurunt, quibus hoc explicari potest.

Et

Et primo quidem negari nullo modo potest, partes, quae in statu sano omni sensu destitutae esse videntur, morbo correptas acute non raro sentire. Morbus autem ille, qui sanae partis sensitatem et irritabilitatem in primis auget, illamque, si tam debilis est, ut vix percipiatur, ad insignem gradum extollit, est inflammatio. Certe quotidiana experientia docet, partes, quae sanae parum immo non omnino sentire videntur, acute sentire, ingentiaque symptomata nervorum irritationi tribuenda creare, quando inflammantur. Neque est, quod obiicias, ex Anatomicorum observatione tendines nervis penitus carere, cum Chirurgus quotidie observet, ex tendinibus, quae exfoliationem patiuntur, carnem excrescere, exquisiti sensus.

Porro partium tendinosarum tam arcta strictaque structura est, ut si quid humorum ex causa quacunque inter illas effunditur, vasa pauca angustaque, quibus haec partes instructae sunt, vix illud resorbeant. Stagnat igitur, quod effusum est, acrescit, irritat. Dicta probat vehementis inflammatio digiti, quae panaritium vocatur, quae saepissime ex leui punctura oritur, subitoque mitescit, imo disparet, simulatque incisio peragitur, ex qua plerumque guttula ichoris elabitur.

Pus, quod partes tendinosae et aponeuroticae generant, malae vt plurimum indolis est, indigestum, tenue, acre, et sine dubio quibusdam in casibus, non parum adfert, ad exitanda varia illa in primis spastica symptomata, quae haec vulnera comitari solent.

Cum

Cum partes tendinosae et aponeuroticae firmioris texturae sint, caussae cuicunque, quae illas distendit, parum ut plurimum cedunt, et vix elongari et extendi se patientur. Explicari inde potest, cur vehementia plerumque symptomata, dirus dolor, gangraenaeque magnum periculum plerumque comitatur inflammationem partium carnosarum, quae sub aponeurosi latent. Intumescere enim nequeunt partes illae inflammatae, ob incumbentem aponeurosin, quae comprimit illas, motum humorum in illis quasi suffocat, gangraenam, dirosque dolores parit. Evanescunt plerumque omnia haec symptomata, simulatque discinditur aponeurosis, partesque subiacentes inflammatae a molesta illa compressione liberantur.

Illud quoque monendum est, pus prope tendinem quendam natum, facile in vagina illa, quae circumdat tendinem, infcio Chirurgo ad remotas partes pertingere, variaque symptomata creare, quorum caussam Chirurgus haud perspicit.

Addi tandem debet, illos non penitus errare, qui tendine semidiscesso, distendi integras fibras tendinosas violenter, hancque illarum violentam tensionem caussam esse putant, vehementiorum symptomatum, quae in eiusmodi casu oriri plerumque solent. Certe experientia docet, obsilere ut plurimum omnia haec symptomata, simulatque tendo penitus discinditur. Egregie hoc probat observatio, quam Cl. VILDE (Journal de Medecine Tom. 50.) de homine narrat, cui tendinis Achillis dimidium disindebatur. Diras ille patiebatur convulsiones, statim euanidas, simulatque genu, quantum fieri poterat, flectebatur, et hoc quidem membra situ tendo laesus relaxabatur.

Atque

Atque haec quidem potiora esse puto momenta, ex quibus gravia illa et insueta symptomata explicari possunt, quae plerumque vulnera partium tendinosarum et aponeuroticarum comitari solent. Neque vero in his solis caussa latere videtur diri illius symptomatis, de quo iam sermo mihi est, tetani scilicet, et spasmi maxillae. Aliam adhuc plerumque subesse caussam accessoriam, quae dictis se iungit, inde apparet, quod saepissime occurrant vulnera tendinum sine omni gravi symptomate. Atque haec quidem caussa accessoria duplicitis generis mihi esse videtur.

Scilicet in aere subinde caussa latere videtur; atque maritimus quidem aer hominibus vulneratis in primis infestus est. Docet certe experientia plurimorum medicorum, tetanum illum et spasmum maxillae frequentissime observari in locis mari vicinis, rarius occurrere apud nos et quibuscumque aliis locis a mare remotis. Memoratu dignissima est, aeremque maritimum iure meritoque tanquam praecipuam caussam tetani argui, egregie probat observatio Cel. BAION, (Histoire de Cayenne Tom. I.) qui regionem quandam mari quam maxime vicinam memorat, in qua spasmus ille, qui in vicinis locis frequentissime occurrebat, nunquam fere observabatur. Intererat scilicet huic regioni marique vicino tractus montium sylvis densissimis obiectus, qui aeris maritimi adflatum intercipiebat. Caesis post aliquod tempus sylvis istis morbus in hac regione frequentissimus observabatur. Cuiusnam autem indolis noxia materia illa fit, quae aeri maritimo inest, vulneribus infesta, dici facile nequit. Putridae autem naturae illam subinde esse, certe vulneratos, qui in aere versantur, putridis exhalationibus inquinato, facile hoc spasio corri-

corripi experientia docet Cel. THEDEN (v. *Neue Bemerkungen und Erfahrungen* p. 161.) qui in nosocomio magnō aegrotorum numero exhalationibusque putridis quam maxime referto plurimos vedit hoc spasmō correptos, depurato autem ope ventilatoris aere nullum amplius observavit hoc morbo affectum: immo addit, hunc spasmū non omnino observatum fuisse in cubiculis illis, quae aer purus liberiorque perflabat.

Transpirationem suppressam plurimum adferre ad creandum, de quo iam loquar, morbum, frequens pluri-
um medicorum experientia, in primis vero etiam obser-
vatio Cel. SCHMUCKER (v. illius *chirurgische Wahrnehmungen*, 2 Theil, pag. 85.) docet, qui feminam narrat, cui mamma scirrhosa abscessa erat, die decimo tertio post ope-
rationem peractam bene valentem lectulum reliquisse et
fenestrae apertae paullisper adstitisse. Correpta illa est
paullo post spasmō maxillae letali.

§. 6.

Si quid aegrotis gravi hoc morbo affectis auxilii adferri potest, id teste omnium medicorum experientia vnice, certe potissimum fit vsu opii. Ex plurimis scripto-
ribus, qui opium in eiusmodi casu commendant, vnum
tantum nomine, virum experientissimum, Cel. SCHMUCKER, qui (l. c. p. 88.) experientia, ait, me docuit, opium
vnicum esse remedium, a quo in hoc morbo salus expectari
potest. Adhiberi vero potest et interne et externe. Plu-
rimi vero medicorum in eiusmodi casu opio solo vsi sunt,
ut Cel. WHITE (*Cases of Surgery.*) FARR (vid. medical
Obser-

Observations and Enquiries Vol. 4.) Cel. WINSLOV (v. Collectanea Hafniensia.) Cel. HENCKEL, (v. eiusdem *Neue medicinische und chirurgische Anmerkungen,*) aliique. Alii vero opio corticem peruvianum, vt Cel. PLENCK (v. illius *Sammlung von Beobachtungen 2 Band.*) alii salvolatile cornu cervi, flores chamomillae et gummi sagapenum, vt Cel. THEDEN (l. c.) egregio cum emolumento addiderunt. Cel. Medicus Gallus de la ROCHE (v. *Sammlungen auserlesener Abhandlungen zum Gebrauch für praktische Aerzte B. 2. St. 3. pag. 135.*) vbi opium solum prodesse haud videtur, frictiones mercuriales commendat. Ceterum vero vulneris cura negligenda non omnino est; obtegendum scilicet illud est, humectandumque cataplasmatibus fomentationibusque emollientibus, oleosis, leniterque anodynis, ex floribus maluae, semin. lini, floribus camomillae, in primis vero herba cicutae paratis, vt quicquid tensum hic est, relaxetur, quicquid adest irritationis, sopiatur, obtundatur. Si haec non sufficiunt, discindendum est vulnus repetitis iectibus, ampliandumque, vt quicquid acrimoniae forsan hic latet, exire possit, quicquid hic est distentum, relaxetur. Interim tamen subinde observatum est, haec omnia, quamquam sedulo peracta, gravi huic morbo tollendo haud sufficiunt; atque in tali quidem casu, me quidem iudice, pars laesa, si fieri id potest, abscindenda est. Observatio certe docuit, opium, quod ante hanc operationem nihil effecerat, abscissa parte statim egregios praestitisse effectus. Neque magni momenti est iactura partis cuiusdam, vt digitus, in casu, vbi vitae sumnum periculum adest.

Si quid autem in his casibus opium praestat, id solummodo magna dosi exhibitum praestat. Docet quoque observatio, eiusmodi aegrotos maximas opii doses ferre sine omni incommodo. Cel. FARR (l. c.) vnius diei spatio egregio cum successu dedit grana xxxvi opii; Cel. WINSLOW tertia quaque hora guttas xxvi laudani liquidi Sydenhami, Cel. WHITE intra quinque hebdomadum spatium grana opii cccxvii exhibuit. Pergendum in usu opii est, donec morbus mitescat, immo penitus dispareat: immo ne imminuenda dosis opii quidem est, antequam morbus penitus sublatus est; redire enim vehementiam mali, quod iam mitescebat, saepe observatum est, simulatque opium parcus rariusque exhibebatur.

Sedulo ceterum puto respiciendum esse in curatione huius morbi, ad caussam illam accessoriam, quae cum vulnera iuncta malum excitavit. Quodsi itaque aer putridis exhalationibus refertus argui posse videtur, ego quidem in primis corticem peruvianum cum opio conuenire arbitror. Putredinis autem aliquid huic morbo plerumque admixtum esse, Cel. HILLARY (*Von den Krankheiten auf der Insel Barbados*) adfirmat, sequentibusque argumentis probat. Nocet, ait ille, plerumque in hoc morbo, uti in aliis putridis morbis, venaesectio; nocent purgantia; sanguis vena missus dissolutus plerumque reperitur: spasmi graves in morbis putridis in primis frequenter occurunt; frequenter in primis occurrit morbis in locis maritimis, nosocomiisque. Certe apparet ex dictis, morbum hunc frequentissime, nisi semper, saltem in regione illa, ubi illum observavit Cel. HILLARY, putridae indolis esse, ideoque corticem peruvianum egregie hic conuenire.

Quodsi autem ex transpiratione suppressa in primis ortus videtur esse morbus, ego quidem in primis methodo Cel. THEDEN uterer, opioque sal volatile cornu cervi admiscerem. Atque haec quidem de hoc morbo sufficient.

§. 7.

Ad hernias incarceratas quoque a quibusdam, in primis vero ab Illustri RICHTER (v. illius *Abhandlung von den Brüchen*, B. I. pag. 116.) opium valde commendatur. Ill. etiam TRALLE'S spasmis opii vsu aliquatenus mitigatis facillime reponi herniam incarceratedam observavit. Vero simillimum scilicet est, herniarum incarcerationem saepe solis spasmis tribuendam esse. Certe occurunt herniae incarceratedae, in quibus neque inflammatio, neque fecum accumulatio animaduertitur, vbi abdomen tumore tympanitico adfectum est, symptomataque alia modo remittunt, modo iterum exacerbantur. Immo fit aliquando, vt per aliquot horas penitus dispareant. Credere in hoc casu non absconum est, spasmus subesse, quamquam sedes et indoles huius spasmī explicari accurate nequeat. Cuiuscunque autem indolis et originis spasmus ille sit, id certe constat, soluere in hoc casu opium incarcerationem, tollereque obstaculum, quod, quo minus reponatur hernia, impedit. Neque in hac solum incarcerationis specie, sed in aliis quoque, quae ex inflammatione vel accumulatione oriuntur, egregie subinde opium conuenit. Plurimum enim in his quoque casibus spasmorum morbo se admiscet, quod ex vomitu, singultu, frigidis extremitatibus, pulsu paruo duro intelligitur. Grauiorem reddunt spasticae hae molestiae morbum, qui sublatiis his molestiis vsu opii, non so-

lum mitior, sed et curatu facilior euadit; semper enim obsta-
culi aliquid ex spasmis his proficiscitur, quod, quominus re-
ponatur hernia, vel medicamenta, quae hic requiruntur,
exoptatum effectum edant, impedit. Neque vero in his
casibus omni incommodo caret opium, si incauta manu
adhibetur. Facile enim intelligitur haud conuenire, vbi
inflammatio gravis, et vehemens febris aegrum adfligit,
certe vena secanda est, antequam ad opium confugis.
Addi in quocunque demum herniae incarceratae casu alia
remedia possunt, quae anodynам opii virtutem iuuant, ut
balnea tepida, cataplasmata ex herbis emollientibus ano-
dynis in primis cicuta, fomentationes, clysteres emollien-
tes etc.

§. 8.

In variis capitum laesionibus, in primis autem illis
adfectibus, qui ex commotione cerebri oriuntur, usum opii
Celebris Angliae Chirurgus B R O M F I E L D (v. illius chirur-
gical Observations and Cases Vol. I.) nuper commendauit.
Damnat ille venae sectionem, purgantiaque remedia ab aliis
valde in hoc casu laudata, laudibusque extollit usum pul-
ueris, quod ex nitri depurati et tartari vitriolati vnciis
quatuor, radicis glycirrhizae, ipecacuanhae, opii vncia
una constat, et nomen a Celebri Angliae Medico, Do-
V E R O , habet. Diaphoreticam huius pulueris virtutem
iuuat usus balneorum tepidorum. Quodsi vero plethora
adest, venam secat, alvumque ope clysterum apertam
servat. Afferit ille, symptomata, quae a commoto cere-
bro oriuntur, disparere plerumque, simulatque diapho-
resis oritur. Continuandus usus huius remedii est, quam-
diu

diu symptomata durant, repetendusque est, si, postquam iam evanuerunt, iterum apparent. Nunquam hunc pulverem incommodi aliquid peperisse, semper plurimum emolumenti attulisse Cel. BROMFIELD adfirmat, observationibusque probat. Homo, cui ab insigni vi externa caput vulnerabatur, sensu motuque priuatus statim concidit. Vena secta, alvoque ope clysteris reserato pulveris *Doveri* scrupulum vnum sumfit. Secundo die motus sensusque rediit, vertigo tamen, capitisque dolor illum adhuc vexauit, vnde quarta quavis hora Tincturae anodynae guttas decem sumfit, vesperi autem pulveris *Doveri* scrupulum, et conualuit. Quonam modo opium in eiusmodi casu proft, explicare vix audeo. An excitat partes commotas, languore et atonia laborantes?

§. 9.

Oculorum quoque variis morbis opium mederi experientia docet. Adversus oculorum inflanimationes illud BOERHAAVE (v. illius Tractatum de morbis oculorum) vena secta, alvoque purgata, adhibet, illudque dolorem et irritationem minuere, somnum tranquillitatemque restituere, nonrumque mitigare immo tollere obseruat. Ad maculas corneae dissipandas idem magnus ille Medicus, cum pulvere stanni opium adhibet, miramque illius efficaciam praedicat. Egregia opium pollere vi, spissos stagnatesque, qui corneam pellucidam obfuscant, humores resoluendi discutiendique, recentiorum quoque quorundam Chirurgorum Anglorum experientia probatur, qui forma emplastri ad resoluendos tumores chronicos aliarum partium, e. g. Sarcocelen egregia cum vtilitate illud adhibent.

C

§. 10.

§. 10.

Vetat temporis ratio, quae habenda mihi est, pergere in exponenda fusius opii egregia efficacia, ad sanandos alios quosdam adhuc morbos, quorum mentionem nondum feci. Paucis itaque tantum addo, opium sub vſu extero variis in casibus vim salutarem anodynām aequē exferere, ac sub vſu interno. Nota cuilibet est mira illius vis acerbas dolores dentium sopiendi ex carie dentis ortas, si ope gossypii incariosum dentem immittitur, vel etiam gingivis genisque infriatur, aqua solutum. Spasmos variarum partium hystericos aliosque egregie soluere externe adhibitum opium Cel. WHYTT in primis frequenti obseruatione edoctus adfirmat, immo quietem et somnum hoc modo usurpatum conciliare obseruatio Cel. RICHARD de la PRADE (Jurnal de Medicine Tome xxxvi.) evincit. Sed haec sufficient.

THE-

THESES.

Cortex peruvianus male pro specifico in gangraena habetur.

XI

Sic etiam Opium in gangraena senili non est specificum.

III.

Non dantur limites certi inter venena et medicamenta.

IV.

Verosimile est, inflammationem Cerebri non esse causam phrenitidis.

V.

Febrium intermittentium causa in primis viis later.

VI.

Vomitoria in illis, finito paroxismo, dura, multa efficaciora sunt, quam ante paroxismum.

VII.

VII.

Sublata causa non semper cessat effectus.

VIII.

In febribus inflammatoriis sanguis non est dissolutus, ut Hewson contendit, sed condensatus et spissus.

IX.

Abstinencia a cibis nimia sanitatem minime conservat.

III

IA

V

IV

zelle nuda, rasa, emarginata, cum villi in microscopio

visum, quae vultuosa, rugosa, granulata, et

multo levior, et minus rugosa, quam

zelle nuda, rasa, emarginata, cum villi in microscopio